

॥२६॥ २७॥ २८॥ २९॥ ३०॥ ३१॥ ३२॥ ३३॥ ३४॥ ३५॥ ३६॥

इति अनुज्ञानपर्वणि नैलकंठीये भारतभावरीपे एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥४१॥

॥४१॥ विपुलस्त्रियध्यापस्यतात्पर्यपद्मप

जमरोस्मीतियद्बुद्धिं समास्थाय प्रवर्तते ॥ मावमंस्थानतपसानसाध्यं नाम किंचन ॥२६॥ श्रीभृगुवाच तच्छ्रुत्वा वचनं शक्रो विपुलस्य महात्मनः ॥
अकिंचिदुक्त्वा ब्रीडार्तस्तत्रैवांतरधीयत ॥२७॥ मुहूर्तया ते तस्मिंस्तु देवशर्मा महातपाः ॥ कृत्वा यज्ञं यथाकामं माजगाम स्वमाश्रमं ॥२८॥ आगते थगु
रो राजन् विपुलः प्रियकर्मकृत् ॥ रक्षितं गुरवे भार्यं न्यवेदयदनिंदितो ॥२९॥ अभिवाद्य च शान्तात्मा स गुरुं गुरुवत्सलः ॥ विपुलः पर्युपातिष्ठद्यथा पूर्वम
शक्तिः ॥३०॥ विश्रान्ताय ततस्तस्मै सहासीनाय भार्यया ॥ निवेदयामास तदा विपुलः शक्रकर्मतत् ॥३१॥ तच्छ्रुत्वा समुनिस्तुष्टो विपुलस्य प्रतापवान् ॥ ब
भूवशीलवृत्ताभ्यां तपसानियमेन च ॥३२॥ विपुलस्य गुरोर्वृत्तिं भक्तिमात्मनितत्प्रभः ॥ धर्मे च स्थिरतां हृत्वा साध्वित्यभाषत ॥३३॥ प्रतिलभ्य च धर्मोत्साशिष्यं
धर्मे परायणं ॥ वरेण च्छंदयामास देवशर्मा महामतिः ॥३४॥ स्थितिं च धर्मे न ग्राहसतस्माद्गुरुवत्सलः ॥ अनुज्ञातश्च गुरुणा च चाराचुत्तमं तपः ॥३५॥ त
थैव देवशर्मा पिस भार्यः समहातपाः ॥ निर्भयो बलवृत्रघ्ना च चारविजनेवने ॥३६॥ इति श्रीमहाभारते अनुज्ञानपर्वणि आनुज्ञासंदानधर्मे वि
पुलोपाख्याने एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥४१॥ ॥४१॥ श्रीभृगुवाच विपुलस्त्वकरोतीव्रंतपः कृत्वा गुरोर्वचः ॥ तपोयुक्तमथात्मानममन्यत
सर्वार्यवान् ॥१॥ स तेन कर्मणा स्पर्धन् पृथिवीं पृथिवीपते ॥ चचारगतभीः प्रीतो लब्धकीर्तिवरो नृप ॥२॥ उभौ लोको जिता चापि तथैवामन्यत प्रभः ॥
कर्मणा तेन कौरव्यतपसा विपुलेन च ॥३॥ अथ काले व्यतिक्रान्ते कश्चित्कुरुनंदन ॥ रुच्या भगिन्या आदानं प्रभूतधनधान्यवत् ॥४॥ एतस्मिन्नेव काले
तु दिव्या काचिद्वरांगना ॥ बिभ्रती परमं रूपं जगामाथ विहाय सा ॥५॥ तस्याः शरीरासुष्याणि पतितानि महीतले ॥ तस्याश्रमस्याविदूरे दिव्यगंधानि
भारत ॥६॥ ताव्यगृहान्ततो राजन रुचिर्ललितलोचना ॥ तदानिमंत्रकस्तस्या अंगेभ्यः क्षिप्रमागमत् ॥७॥ तस्याहिभगिनी तात ज्येष्ठानां स्नाप्रभावती
भार्या चित्ररथस्याथ बभूवांगेभ्य रस्यैव ॥८॥ पिनह्यतानि पुष्पाणि कैशेषु वरवर्णिनी ॥ आमंत्रिता ततो गच्छद्गुचिरंगपतेर्गृहं ॥९॥

त्रोषु वरसंगस्य पियोगिनो मातुरपि स्पर्शमात्रा होषो भवतीति गुरावश्रमपि कर्मानिवेद्यनस्थातव्यमिति च ॥१॥ २॥ ३॥ आदीयतेऽस्मिन् बांधवैर्देवैर्नरैरुपायनादिकं स आदानं विवाहाद्यस्तवः प्रभूतं बहुधा
नादिकं यत्र ॥४॥ ५॥ ६॥ निमंत्रकः आकारणार्थं दूतः ॥७॥ ८॥ ९॥